

Botos Ferenc:

Budapesten született.
Agrártudományi
főiskolát végzett,
később az
ELTE Bölcsészettudományi
Karán történelem -
könyvtár szakos tanári
diplomát szerzett.
Szakkönyvtárakban,
dokumentációs
intézetben, végül
szakközépiskolában
dolgozott.
Jelenleg Nagytétényben él.
Szabad verseket, rövid
prózákat, illetőleg
legfőképpen haikukat ír.
Országos és helyi
folyóiratokban,
kiadványokban,
valamint online
fórumokon publikál.

BOTOS FERENC

FÁK
(haikuk)

bükkök gót ívén
lángoló monstrancia
a felkelő nap

szarvasbogár harc
ébredő tölgyóriás
hajnali erdön

vén hárs hegyélen
sziklához gombolyulva
levele sincsen

folyópart, fűzfa
gyökéroltáron ülő
hajléktalannal

pókfonál köt még
hulló levelet ághoz
végső haladék

egy tündérvöröscsepp
téli ágról, reszketve
arcomra hullott

Hamvas Béla emlékezetére

*Saját bevallása szerint
harminc felett nyílt rá a
szeme igazán a teremtett
világra, különösen a
velünk élő – talán helyel-
közzel háborítatlan –
természeti kis tájakra.
Mindezekről próbálja –
ahogy a szerző fogalmaz
Berda József szavaival
– a kimondhatatlant
kimondani.*